

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.III.45.042/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó

a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra

előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán

bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője: felperesi képviselő

(felperesi képviselő címe;

ügyintéző: dr. Balázs Ildikó kamarai jogtanácsos)

Az alperes: ... Megyei Rendőr-főkapitányság

(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Lakatosné dr. Pataki Anita kamarai jogtanácsos

A per tárgya: megbízási díj megfizetése iránti közszolgálati jogvita

A fellebbezési kérelmet benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat:

Debreceni Törvényszék 19.K.701.647/2020/30.

Rendelkező rész

A Kúria Debreceni Törvényszék 19.K.701.647/2020/30. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 34.800 (harmincnégyezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 111.312 (száztizenegyezer-háromszáztizenkettő) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A másodfokú eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2014. május 1-jétől az alperes ... Rendőrkapitánysága ... szolgálati helyen teljesített szolgálatot segédtechnikusi, 2018. szeptember 1-jétől bűnügyi technikus beosztásban. A 2016. szeptember 13-tól 2019. szeptember 13-ig tartó időszakban – összesen 36 hónapon keresztül – rendszeresen végezte az ... sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekmények vizsgálatát, ezen belül gyanúsítottakat, tanúkat hallgatott ki, megkereséseket fogyanatosított, határozatokat készített a nyomozás felfüggesztéséről, feljelentés elutasításáról, a védő, illetve a szakértő kirendeléséről. Ezen felül teljesítette a más kapitányságokról érkező megkereséseket, melyek keretében ugyancsak tanú- és gyanúsított kihallgatásokat folytatott, valamint házkutatásokat fogyanatosított. Feladatai közé tartozott továbbá a gyermekvédelmi intézetekből elszökött, eltűnt gyerekek körözése, a gyámhivatalok

értesítése a körözési eljárás megindulásáról, a fiatalok személy körözésének elrendelése, az eltűntté nyilvánító határozat előkészítése.

[2] A felperes 2019. szeptember 13-án szolgálati panasszal fordult az állományilletékes parancsnokához, amelyben arra hivatkozott, hogy a segédtechnikusi, illetve a bűnügyi technikus feladatokon kívül rendszeresen látott el olyan többletfeladatokat, amelyek után megbízási díjra jogosult.

[3] Mivel a kapitányságvezető nem értett egyet a szolgálati panasszal, azt felterjesztette az alperes vezetőjéhez, aki a 2019. október 4-én kelt határozatával a felperes szolgálati panaszát, mint megalapozatlant elutasította. Az alperes a belső iratkezelő rendszer (az úgynevezett Robotzsaru nyilvántartás) alapján kigyűjtötte, hogy a felperes a panasszal érintett időszakban hány bűnügyi szemlén vett részt, hány bűnügyi nyilvántartásba vételt fogadosított, illetve hány bűnügyi, vagy általános ügyben intézkedett, és megállapította, hogy a felperes által hivatkozott tevékenységek az adott szolgálati ághoz kapcsolódó feladatrendszerbe tartoztak, ezért e feladatokat a felperes a nyomozó hatóság tagjaként hajtotta végre, azok – figyelemmel a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 6/A. és 6/D. pontjában foglaltakra – többletfeladatnak nem tekinthetőek.

A felperes keresete és az alperes védírata

[4] A felperes a módosított keresetében azt kérte, hogy a bíróság a 2016. szeptember 13-tól 2019. szeptember 13-ig terjedő időszakra a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő havi megbízási díj figyelembevételével 1.391.400 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kötelezze az alperest.

[5] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes jogalap nélkül követelt megbízási díjat, figyelemmel arra, hogy az általa hivatkozott tevékenységek a munkaköri feladataihoz tartoztak, ezért azok elvégzésével többlettevékenységet nem látott el.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.391.400 forint megbízási díjat és annak a 2018. április 1-jétől járó késedelmi kamatát, valamint 155.604 forint perköltséget, továbbá rendelkezett a le nem rótt illetékről is.

[7] Az elsőfokú bíróság a perben azt vizsgálta, hogy a felperes a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi

XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott-e el többletfeladatként akkor, amikor a kereseti kérelmében felsorolt tevékenységeket végezte.

[8] Az anonimizált nyomozói és vizsgálói munkaköri leírások, valamint a tanúvallomások és az alperes nyilatkozata alapján is azt állapította meg, hogy a felperes részére bűnügyi számon kiosztott ügyek vizsgálói, illetve nyomozói munkakörbe tartoztak, az általános számon iktatott ügyek pedig szintén nem voltak a segédtechnikusi, illetve bűnügyi technikusi beosztás alapján ellátandóak. A felperes a bűnügyek feldolgozása során – amikor feljelentést vett fel, a feljelentés elutasítása vonatkozásában határozatot hozott, a megkeresések körében tanúkihallgatásokat eszközölt, gyanúsított-kihallgatást végzett, megküldte az iratokat az ügyészség részére, lakcímkutatást foganatosított, rendkívüli haláleseteket vizsgált ki, körözési eljárást folytatott, terepkutatást végzett, bűnjeleket küldött a szakértő részére – nyomozati és vizsgálati cselekményeket egyaránt foganatosított. Erre figyelemmel a felperes a peresített időszakban – összesen 36 hónapon át – a segédtechnikusi, illetve bűnügyi technikusi beosztásába tartozó munkaköri feladatai ellátása mellett a saját beosztásába nem tartozó feladatokat látott el rendszeresen, többletfeladatként.

[9] Az elsőfokú bíróság aaptalannak találta az alperesnek az ORFK utasításból levezetett azon hivatkozását, hogy a felperes bűnügyi szolgálati ágban foglalkoztatására tekintettel nem végzett a munkakörébe nem tartozó feladatokat. A következőes bírói gyakorlatra (BH2018.259., Kúria Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.40.244/2020/4., Kf.VII.40.207/2020/4. számú ítéletei) hivatkozással kifejtette, hogy a hivatásos állomány tagjának a szolgálatteljesítése során a munkaköri leírás és a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, de a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatot is végre kell hajtania; azonban ha a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és mint ilyen, ellentételezésre jogosít. A hivatásos szolgálati jogviszonyban a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelten, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaplól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör ellátását. Az alperes csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon az ellátandó feladatokat, munkaköri leírásba egyértelműen más munkakörbe tartozó feladatok jogszerűen nem építhetők be, a munkaköri leírásnak az általános utasítási jogkörre vonatkozó megállapításai is csak a munkakörbe tartozó feladatokat érintően értelmezhetők.

[10] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság annak, hogy a bűnügyi segédtechnikusi, bűnügyi technikusi feladatok végrehajtásával kapcsolatos ORFK utasítás módosult, és a peresített időszak jelentős részében már nem tartalmazta a bűnügyi technikusi feladatok felsorolását, nem tulajdonított jelentőséget, mivel ez sem zárhatta ki, hogy a bűnügyi (segéd)technikusi felperes által ellátott nyomozói és vizsgálói feladatok a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatnak minősüljenek. A felperes a vitatott többletmunkák során az eredeti beosztásán túli többletfelelősségű, többletigénybevételt jelentő, többletképesítést feltételező feladatokat látott el.

[11] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján előterjesztett 100 %-os mértékű megbízási díj iránti követelését megalapozottnak találta. A felperest a rendszeresen és tartósan, többletfeladatként ellátott, többletfelelősséggel járó

feladatok elvégzéséért az 50%-os minimum megbízási díj alapból megillette volna, de ezen felül értékelte azt is, hogy a felperes két munkáltatónál rendszeresített beosztáshoz tartozó feladatokat is ellátott, amelyek közül az eltűnések esetében a személykörözések elrendelését döntően ő végezte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és elsődlegesen a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását, másodlagosan a kereseti kérelem 2017. november 19-től előterjesztett részének elutasítását, valamint a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[13] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság már a tényállást sem helyesen tárta fel, mert bizonyos perdöntő tényeket abban nem szerepeltetett. Ezek között utalt arra, hogy 2014. május 1-jétől 2015. július 1-jéig – azaz a Hszt. hatályba lépéséig – a felperes havi illetményének része volt a hivatásos nyomozói pótlék 65%-os mértéke. A korábbi jogszabályi rendelkezések szerint a hivatásos nyomozói pótlék csak az olyan szolgálati beosztások után járt, amelyeknek része volt a bűnügyi megelőző és felderítő (nyomozói/vizsgálói) tevékenység folytatása, mint amilyen a bűnügyi technikai beosztás is volt. A felperesnek már az első, 2014. május 13-án kelt munkaköri leírása is tartalmazta a jelen perben sérelmezett feladatokat, és éppen ezekre figyelemmel volt jogosult nyomozói pótlékra, így a munkaköri leírásában is jogszerűen szerepeltek a nyomozói tevékenységre vonatkozó munkaköri kötelezettségek, amelyek a bűnügyi megelőző és felderítő tevékenység részfeladatai. Ezzel kapcsolatban az alperes a BH1998.52. számú döntést, valamint a Kúria Mfv.II.10.086/2015. számú eseti döntését hivatkozta.

[14] Ezen felül az alperes az Alaptörvény 28. cikke alapján kérte értékelni a Hszt. preambuláéhoz fűzött miniszteri indokolást is, mely szerint az illetményrendszer módosításának célja, hogy a szervezeti hierarchiából fakadó különböző elvárások, munkaköri követelmények a beosztási illetményben kerüljenek elismerésre. A Hszt. az illetményrendszert akként alakította át, hogy általánosságban a pótlékokat – köztük a nyomozói pótlékokat is – a megemelt illetménybe beolvasztotta, ezáltal a munkaköri követelmények a pótlékrendszer helyett a beosztási illetményben kerültek elismerésre. Erre figyelemmel a felperes a perben sérelmezett tevékenységeket a munkakörébe tartozó feladatként, és nem többletfeladatként látta, illetve látja el.

[15] Mindezeket az elsőfokú bíróság nem vonta ítélezése körébe, és emiatt állapította meg tényként, hogy a felperes a saját segédtechnikusi, illetve bűnügyi technikai feladatai mellett látott el vizsgálói és nyomozói munkakörbe tartozó feladatokat. Ez az ítéleti megállapítás azonban nincs összhangban a munkaköri leírások tartalmával, amelyek részletes összehasonlítása nem azt igazolja, hogy a felperes korábbi jogszabály szerinti munkaköri leírása jelentősen bővült volna a Hszt. hatálybalépését követően. Az elsőfokú bíróságnak nagyobb súllyal kellett volna figyelembe vennie, hogy a felperes a sérelmezett feladatokat már a peresített időszakot megelőzően is – hivatásos nyomozói pótlékkal ellentételezetten – munkaköri kötelezettségként látta el, és munkakörének tartalma gyakorlatilag a korábbival

szinte teljesen azonos maradt. Az alperes álláspontja szerint a bűnügyi technikus olyan szolgálati beosztás, amelynek munkaköri követelményeibe továbbra is beletartoznak a felperes által sérelmezett többletfeladatként megjelölt bűnügyi megelőző és felderítő (nyomozó) tevékenységek, amelyeket 2015. július 1-jétől a nyomozói pótlék helyébe lépő megemelt illetménnyel lefedetten, tehát külön díjazás nélkül is el kellett látnia a felperesnek. Az elsőfokú bíróságnak e tényekre tekintettel, erre irányadó kúriai gyakorlat hiányában a keresetet el kellett volna utasítania.

[16] A másodlagos fellebbezési kérelem vonatkozásában azt emelte ki, hogy az ORFK a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletének meghozatalát követően a 33/2017. (XI. 16.) ORFK utasítással a korábbi ORFK utasítást módosította, melynek célja a büntetőeljárás keretében ellátandó, helyszínen lefolytatandó szemlék országosan egységes elvek alapján, szakszerűen történő végrehajtása volt, nem pedig a bűnügyi technikus beosztáshoz rendelt munkakör tartalmának kógens meghatározása, vagy a feladatok kizárólagosságának rögzítése.

[17] Amennyiben a Kúria korábban elfogadhatónak látta az ORFK utasítás kógens jellegét, akkor annak a módosítás utáni hatályos szövegét is kógensnek kell tekinteni, és ez alapján 2017. november 19-től a bűnügyi technikus a munkaköri leírása szerint köteles a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket is elvégezni. Ez a megállapítás összhangban áll a korábbi jogi szabályozással, amely a bűnügyi technikust úgy határozta meg, mint aki beosztása ellátása során bűnügyi megelőző és felderítő tevékenységet folytat. Ez a meghatározás nem áll ellentétben a Hszt. miniszteri indoklásában található céllal és elvvel sem.

[18] A munkaköri leírásban foglalt bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységek ezért 2017. november 19-től a bűnügyi technikus kötelezően ellátandó – illetménnyel lefedett, így külön díjazásra nem jogosító – feladatainak jogszerű részét képezik, erre figyelemmel a felperes keresetét a 2017. november 19. napjától kezdődő időszak tekintetében el kellett volna utasítani.

[19] Az alperes jogszabálysértésként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, továbbá a Kp. 78. § (2) bekezdését, 84. § (2) bekezdését és a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését is megjelölte.

[20] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesnek a másodfokú eljárás során felmerült perköltség összegében történő marasztalását kérte.

[21] A felperes az elsődleges fellebbezési kérelemmel szemben arra hivatkozott, hogy a korábbi nyomozói pótlék folyósítása sem jelentette azt, hogy a bűnügyi technikus feladatok részévé váltak volna a nyomozói/vizsgálói feladatok. Ezen felül azért is kérte az alperesi érvelést figyelmen kívül hagyni, mert az a perbeli időszakban már hatályon kívül helyezett jogszabályokon alapul. A hatályos rendelkezés a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet), amelynek 2. számú mellékletében a 46., 49. és 50. sorban külön

beosztásként jelenik meg a nyomozó, a technikus és a vizsgáló, és ami egyértelművé teszi, hogy e külön-külön meghatározott beosztások nem moshatóak össze.

[22] A másodlagos fellebbezési kérelemmel összefüggésben a felperes azt emelte ki, hogy az ORFK utasítás és az azt módosító rendelkezés nem jelenthet olyan általános felhatalmazást, amely alapján a bűnügyi technikusok a bűnügyi szolgálati ág valamennyi feladatát saját beosztású munkaköri feladatként láthatják el. E körben kérte figyelembe venni a Kúria Kf.III.39.053/2021/8. számú határozatát, amelyik kimondta, hogy amennyiben közjogi szervezetszabályozó eszközben – mint amilyen az ORFK utasítás is – az adott beosztáshoz tartozó feladatok tételes meghatározására kerül sor, úgy azt a beosztáshoz tartozó munkaköri leírás tartalma szempontjából is irányadónak kell tekinteni, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők.

[23] A felperes szerint az alperes által felhívott, jogszabálysértésként megjelölt további jogszabályi hivatkozások megalapozatlanok, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást részletesen felderítette, pontosan megállapította, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat a hatályos jogszabályokkal és közjogi szervezetszabályozó eszközökkel összevetve helytállóan értékelte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A fellebbezés nem megalapozott, az alábbiak szerint.

[25] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Mivel az alperes a fellebbezésében a Pp. 279. § (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 78. § (2) bekezdésének, és a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének sérelmén keresztül vitatta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának jogszerűségét, a Kúria is azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság e szabályoknak megfelelően járt-e el.

[26] A Kp. 78. § (2) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli. A Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A Pp. 346. § (5) bekezdése előírja, hogy a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

[27] Kiemeli a Kúria, hogy a fenti eljárási szabályokat egymással összefüggésben kell értékelni, mivel a bizonyítékok szabad mérlegelésének a Pp. 279. § (1) bekezdésében – és a Kp. 78. § (2) bekezdésében – rögzített elve a Pp. 263. §-ában meghatározott, a tényállás szabad megállapítása elvéből következik, és annak legfőbb korlátját a bíróság Pp. 346. § (5) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettsége szabja. Az ítélet indokolásából világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett (BH2012. 173.).

[28] A Kúria a fellebbezésben állított eljárási jogszabálysértések kapcsán megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj szempontjából releváns tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével tárta fel, és annak alapul vételével helytálló jogi következtetést vont le akkor, amikor a felperes által ellátott feladatokat a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelte, és az alapján az alperest megbízási díj megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége megfelelt a fenti eljárási rendelkezéseknek: a tényállást kellő mértékben feltárta, és ítéletének indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Iratellenesség, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes értékelése nem volt megállapítható.

[29] Az alperes megalapozatlanul állította a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel, mert bizonyos perdöntő tényeket abban nem szerepeltetett. Az alperes azon hivatkozásának ugyanis, hogy a felperes 2015. július 1. napjától megállapított illetményébe a korábbi jogállási törvényben szabályozott nyomozói pótlék beépítésre került, a perbeli megbízási díjra való jogosultság szempontjából nincs jelentősége. Az elsőfokú bíróságnak a tekintetben kellett állást foglalnia, hogy a felperes által többlettevékenységként megjelölt feladatok – úgymint a gyanúsítottak, tanúk kihallgatása, megkeresések foganatosítása, a nyomozás körében határozatok készítése, a beérkező megkeresések teljesítéseként házkutatások foganatosítása, a gyermekvédelmi intézetekből eltűnt gyerekek körözése – a segédtechnikusi, illetve bűnügyi technikus beosztásába tartozó, vagy azon felüli feladatok voltak-e. Ennek eldöntéséhez a keresettel érintett 2016. szeptember 13-tól 2019. szeptember 13-ig terjedő időszakban az adott beosztáshoz tartozó feladatok körét kellett tisztáznia. Bár a felperes beosztása a kinevezésétől kezdve 2018. augusztus 31-ig segédtechnikus volt, a 2016. szeptember 3-tól a beosztásához tartozó feladatok megítélése nem függhetett attól, hogy a korábbi jogi szabályozás alapján milyen juttatásokban részesült. Ugyanígy annak sincs jelentősége, hogy az illetményrendszer a Hszt. hatályba lépésekor milyen korábbi elemeket magába olvasztva épült fel. E tekintetben a Hszt. preambulumát, illetve az ahhoz fűzött általános indokolást szintén szükségtelen lett volna az értelmezés körébe vonni, mivel az a Hszt. új illetmény- és előmeneteli rendszere megalkotását éppen arra tekintettel látta szükségesnek, hogy a korábbi szabályozás bonyolult pótlékrendszerét felváltva, átlátható módon, egyidejűleg ismerje el a munkakör értékét, a szolgálati tapasztalatot és a teljesítményt. Erre figyelemmel nem tekinthető alaptörvény-ellenesnek az a jogszabályi értelmezés, amely a Hszt. 71. §-ában szabályozott megbízási díjra jogosultság körében nem értékeli a korábbi törvényi szabályozás azon elemét, amelyik a Hszt.-ből már kikerült. Az alperes által hivatkozott bírósági döntések sem irányadóak, tekintettel arra, hogy azok a munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény, illetve a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény szóló törvény olyan rendelkezésein alapulnak, amelyek a perrel érintett időszakban már hatályban sem voltak, és a hivatásos szolgálati jogviszony esetében egyébként sem voltak alkalmazhatóak.

[30] A Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontjára alapított megbízási díj iránti követelés megítélésekor annak megállapítása érdekében, hogy végzett-e a hivatásos állomány tagja többletfeladatot, elsőként azt volt szükséges tisztázni, hogy mely feladatok tartoztak az adott szolgálati beosztáshoz.

[31] A bűnügyi technikusok kötelezettségeit – és az ahhoz szorosan kapcsolódó bűnügyi segédtechnikusokét is – az ORFK utasítás 13. pontja a büntetőeljárási jog keretei között a helyszínen lefolytatandó szemle egységes elvek alapján történő szakszerű végrehajtása érdekében részletesen tartalmazta, és kijelölte azokat a feladatokat, amelyeket az adott beosztáshoz tartozónak lehet tekinteni. Az ORFK utasításban felsorolt feladatok azonban nem azonosíthatóak a felperes által többletfeladatként állított, leginkább a nyomozói beosztáshoz tartozó résztevékenységekkel.

[32] A bírói gyakorlat (Mfv.I.10.751/2016/4.; Kf.III.39.053/2021/8.) egységes abban, hogy a munkáltatónak az ORFK utasításban meghatározott feladatokhoz kell igazodnia a bűnügyi technikus munkaköri leírásának elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – láthat el egyéb feladatokat is, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikus megbízási díjra jogosult, amennyiben annak a Hszt. 71. §-ában meghatározott feltételei fennállnak.

[33] A bűnügyi (segéd)technikus beosztás feladatainak feltárásához mindezekre figyelemmel helytállóan vette alapul az elsőfokú bíróság az ORFK utasítás bűnügyi technikusokra vonatkozó rendelkezéseit. Az ORFK utasítás 2017. november 19-től hatályba lépett 6/D. pontja e feladatokat nem bővítette, csupán azt mondta ki, hogy amennyiben a technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során a munkaköri leírása alapján a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket is végez, a bűnügyi technikus feladatának elsődlegességét kell biztosítani. Mindebből azonban – amint arra a Kúria a Kf.III.39.053/2021/8. számú, valamint Kf.III.45.173/2021/4. számú döntéseiben már rámutatott – csak az következik, hogy a bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – láthat el egyéb feladatokat is, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikus feladatok felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni. Ennélfogva továbbra is irányadó a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletének azon elvi megállapítása, mely szerint a munkáltatónak az ORFK utasításban meghatározott feladatokhoz kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők.

[34] Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé-rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8.).

[35] Az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményét az ismertetett jogszabályokkal összevetve helyesen állapította meg, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt tevékenységek sem a segédtechnikusi, sem a bűnügyi technikus beosztásába nem tartozó feladatok voltak, azok ellátásával a felperes abban az esetben is többlettevékenységet végzett, amennyiben azokat az alperes szerepeltette a munkaköri leírásban. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a perrel érintett időszakban az eredeti szolgálati beosztása mellett szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott el, rendszeresen, többletfeladatként, tartósan, ezért jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra.

[36] Az alperes másodlagos fellebbezése – amelyben az ORFK utasítás módosítását követő időtartamra a felperes keresetének elutasítását kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával – a fenti okfejtés alapján szintén nem vezetett eredményre: az ORFK utasítás módosítása következtében ugyanis továbbra sem vált lehetővé, hogy a segédtechnikus, majd bűnügyi technikus beosztású felperes a bűnügyi szolgálati ágban felmerült valamennyi tevékenységet a beosztása részeként végezze, ellentételezés nélkül. A többlettevékenység elhatárolása során – amint arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott – továbbra is alapvető jelentőségű a BM rendelet 2. számú melléklete, mivel az abban felsorolt különböző beosztások eltérő munkaköri feladatokat feltételeznek.

[37] Mindezekre figyelemmel a Kúria a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[38] *Egy adott beosztáshoz tartozó feladatok körét a munkáltató a munkaköri leírásban nem bővítheti más beosztáshoz tartozó feladatokkal.*

Záró rész

[39] A sikertelenül fellebbező alperes a felperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét a Kp. 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni. A perköltség összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint állapította meg.

[40] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja értelmében személyes illetékmენტességben részesül, ezért a le nem rótt fellebbezési illeték a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[41] Az ítélet elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[42] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. október 12.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő